

*Aquest no és el món i és l'únic. **

[Marc Granell](#)

~.~

La llum erma de setembre s'obre mentre tanca
amb una estranya precisió de bisturí
la frontera entre els cossos i l'espai
que els circumda.

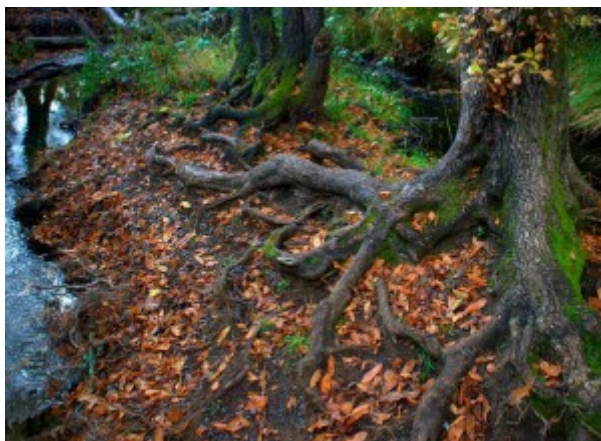
~.~

Tot allò que vola
no té l'ombra cosida
als peus.

~.~

Les fulles creixen a les arrels.

~.~

A les seixanta cúpules d'argent de Diomira preguntarem
quin daurat instant recordarem haver viscut avui.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

Dits amb mots, els silencis són
les últimes carícies que perden
els dits.

~.~

Io sono il cammeliere e l'astrolabio, la duna
che cullano l'orizzonte e porta a Dorotea.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

De cràter a cràter, neva.
De peu a peu, rius d'orxata.
Com el somriure d'un infant,
l'infern de les formigues cau
del cel.

[#cursetdenatació](#)

~.~

Als ulls tenim la crueltat del xiquet que posa a nedar formigues.
A les mans, que es transforme en creativitat.

~.~

L'esperança és foc. Agafa torxes.

~.~

A vegades, de memòria, algú
sent el tacte abandonat
als passamans de la ciutat.

#Zaira #invisibili #ItaloCalvino

~.~

A vegades em pregunte
des de quins instants
vaig deixar de venir als llocs
on ara mateix no estic.

~.~

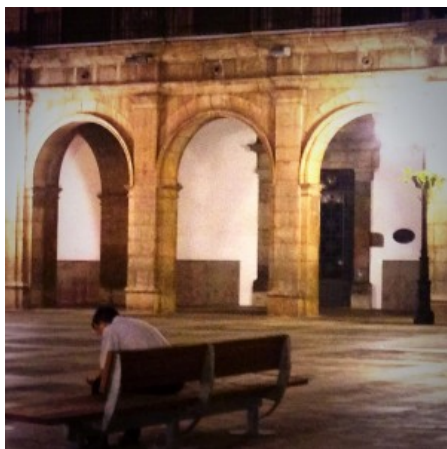
Luini es banyà a l'estany
d'Anastàsia: l'afany
que el desig afaïçona,
del desig pren la seua forma.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

A la plaça Major, un home plora
desconsoladament davant d'un mòbil.

~.~

A Tamara, des del pont,
cada canya escriu al cel
els designis del riu, la muda
revolta dels pescadors.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

Camine per una partitura de portes
i finestres, de figuracions
successives, de fondes afinitats.

#Zora #invisibili #ItaloCalvino

~.~

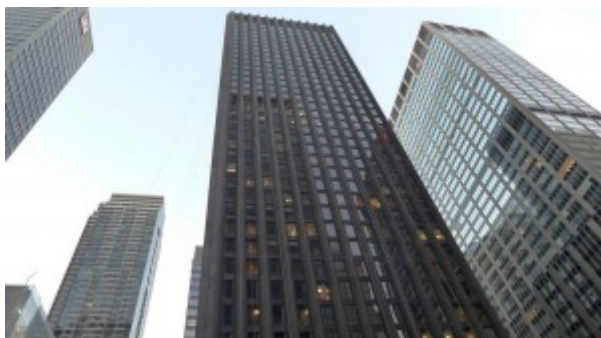
A la cruïlla entre desert i mar, cameller i mariner
porten als ulls confins del mateix miratge: Despina.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

Redundant, com nínxols, com làpides, la memòria
dels bojos cecs empedra el cel de Zirna.

#invisibili #ItaloCalvino #Lorca

~.~

A les ciutats invisibles,
els poetes aprenen, com saurins,
a cercar l'ona que bat soterrada.

#Isaura #invisibili #ItaloCalvino

~.~

Pou, lluna, ull, anell!
Perímetres d'aigua i llum,
calfreds de foc novell.
Mentrestant, tardor...
La branca dels mussols

la gronxa el vent!

~.~

La poesia és
una ànima
carregada
de present.

~.~

Una resposta treballada que resta sense rèplica
muta en pregunta a un silenci que només "respon"
a interrogants que no has formulat tu.

~.~

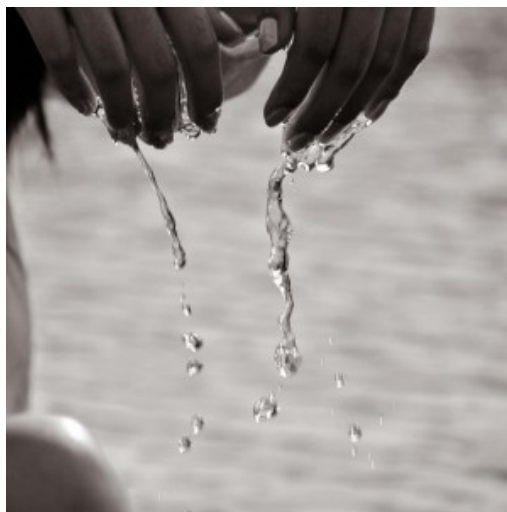
«Anneau magique sous l'eau lumineuse» [Rimbaud] «tutto cio che si muove al sole...» [Calvino]

#Isaura #invisibili #ItaloCalvino #Rimbaud

~.~

Boira, fum. No tot s'evapora.
Hi flueix, líquida i lenta,
la condensació del temps:
rou, vi, sàndal, mots i llum.

~.~

Ogni sfera è una goccia
di pietra grigia: il palazzo
di Fedora esiste solo
all'interno del palazzo.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

Prima e dopo, dentro e fuori,
invisibili e indivisibili,
la pioggia e la mano sono Zoe.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

La costruzione della felicità
è basata sull'architettura
della vostra immaginazione.

[—> vídeo](#)

#Zenobia #invisibili #ItaloCalvino

~.~

A Zenobia, grues i penells
afaïçonen o esborren el desig
de construir el desig del vents.

#invisibili #ItaloCalvino

~.~

Dels records només restaran ossos;
cada nit els rosegaran gossos
fins que trontolli, també,
l'esquelet de l'oblit.

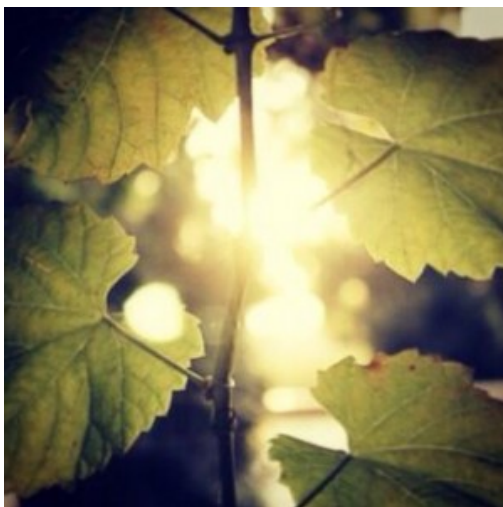
~.~

Com l'espill intern de la porta tancada d'un armari.
Com una nit sense parpelles.
Com dues pupil·les, dilatant-se.
Com la imatge dins del vers,
però a l'inrevés: s'hi veu el reflex,
fins i tot la sang, però no el vampir.
Com un xiuxiueig a l'emprovador:
«Les portes s'obrin, els espills es travessen».

[#espills](#)

~.~

Com gotes de rosada, mots enverolats
les llums veremen, amb un llambreig,
entre els pàmpols de la parra.

~.~

Dits als ulls, dits al coll, dits
al pit, al sexe, cames avall,
per terra, tendríssims dits de pedra
seca, com un marge esbaldregat.

~.~

Enteresa, porositat, constància, refracció i levitat.

~.~

La solpostada va caure als nostres peus com un nen embriac de raïm.

~.~

L'aparença constant d'imminència és un mètode latent de dominació social,

el subterfugi que anihila els veritables instants de vida plena.

~.~

Entre l'hipocentre del cor
i l'epicentre de la pell:
tu.

[#sismografia](#)

~.~

La llum del matí després del diluvi
universal era la mirada riallera
d'un xiquet després de plorar.

[#empirisme](#)

~.~

L'esperança és l'aveall
per a confugir al passat,
fugir al futur i defugir el present.
No-temps en el no-lloc del no-jo.

[#noresnomai](#)

~.~

A collibè portaré l'aurora
com el cabàs fulgent
d'un collidor de clausellina.

~.~

Córrer com un pensament
que respira, lent, però sense pensar.
Córrer com corre un xiquet
amb sabatilles noves.

~.~

El mestral juga calm al meu balcó.
No envola fulles, no aixeca pols:
eriça a ràfegues un vell enyor.

~.~

Il freddo è volere vivere all'interno
di un rifugio assente -una parola, un corpo-,
come lasciarsi portare dal maestrale.

~.~

Penèlope cosia la mar
amb un vaixell de cinc rems.

#cicatriu #odissea #memòria anagnòrisi

~.~

La pregunta era si la memòria pot ser retorn a un present
suficientment fidel com per a permetre't avançar.
La resposta va fent-se.

~.~

Boca i vaixell, de llavis cosida, som

una mar que a la sal obre la vella ferida.

—Obra d'[Isabel Pons Tello](#)—

~.~

un gorrió
sota el ferro de la lluna
es féu paraula en mi
espasa i torre
poemes possibles
vents

[#poesiadorsale](#)

~.~

L'empremta visible de les analogies invisibles, el rastre mínim
que pot ser desxifrat només entre afinitats deslligades, disperses.

[#poesia](#)

~.~

No sé per què les enciclopèdies i els diccionaris
no recullen la paraula «homogonia»
—origen d'afinitats entre essències i entre fenòmens)—

«La gramàtica dels éssers és la seva exègesi. I el llenguatge que parlen no diu més
que la sintaxi que els lliga.»

#Foucault #hermenèutica

~.~

Fa temps que ja no és l'altre
que havia començat a ser.
Tan fàcil d'entendre, tan difícil
de pair, contempla el cel
i rota.

~.~

Demà, a la mà, rastres
de rostres, rostos senders
encarnats d'ahir bellugant-se,
pètals o verms que afaïçonem
la rosa de ningú.

~.~

Magma i turqueses,
sota el gebre de cendra,
exhumen la llum
d'un jardí d'hivern.

—Obra d'[Isabel Pons Tello](#)—

~.~

La cuirassa pot reparar-se. El cor, no.

~.~

Tot vent erra.

~.~

Com uns ulls sense busques,
com un mirall que ens atarda,
com repics de la pluja
el record marca les hores
amb més tics que tacs.

[#arrítmies](#)

~.~

Alguns misteris s'eternitzen
no per la manca de respostes
sinó per una darrera pregunta
que no gosem fer.

~.~

Alenar és un batre d'ales.
Benaventurades les ànimes
amb corrents migratòries,
perquè d'elles serà
la pregunta del cel.

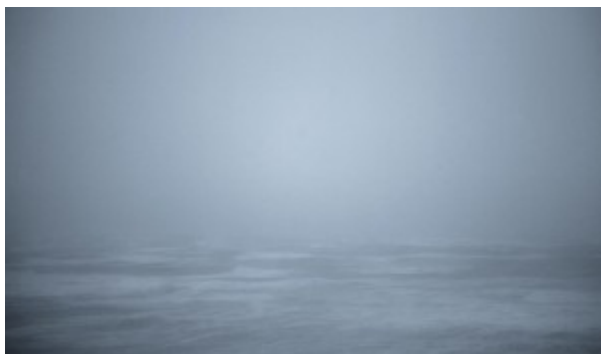
[#breath](#)

~.~

Dins i fora, amb ales xopes, a dolls
la mar vola mentre em sala i m'exhala.

Conjura de plors, d'esguits d'ona
i pluja, com talls obrint-se en la cara.

[#PasseigMarítim](#)

~.~

Cap lluerna és idèntica
en el fosc sender de les afinitats,
ni cap ombra hi camina a les palpentes.

[#consonàncies](#)

~.~

El vincle etimològic entre 'llambreig' i 'ambre'
qüestiona d'arrel la fugacitat d'un raig de llum.

[—PDF—](#)

~.~

El temps va a destemps. Passem mentre passa.
Entre ell i nosaltres, lliscant, frec a frec,
hi ha el nom infinit d'una anomalia insoluble.

~.~

Nevermore & Niemandrose & Hoffnungslosen

#poe #celan #benjamin #ecos #llambreig

~.~